repertoriumnummer
Datum van uitspraak
10 oktober 2022
Rolnummer
2021/272/A

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

von-div

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

vonnis – tegenspraak
+ verzending bijzondere rol

Veroordeling bijdrage geïnd
20 EUR

1e kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van:

1. **DE P____ B___**, RRN: _____, en wonende te _____,
2. **DE V__ I___**, RRN: _____, en wonende te _____,
3. **DE P____ _____** , RRN _____, en wonende te _____ ___,
4. **DE P____ _____**, RRN: _____, en wonende te _____,
5. **DE P____ _____**, RRN: _____, en wonende te _____,
6. **BV D_____S** , KBO: _____, en met zetel te _____,

eisende partijen,
vertegenwoordigd door Meester VERBIST STIJN, Meester DE MEYER TINNE en Meester VAN EYCK ALEXANDER advocaten te 2000 ANTWERPEN, Graaf van Hoornestraat 51.
stijn.verbist@verbistadvocatuur.be
tinne.demeyer@verbistadvocatuur.be
alexander.vaneyck@verbistadvocatuur.be

tegen

VRT NV , KBO: 0244.142.664, en met zetel te 1030 SCHAARBEEK, Auguste Reyerslaan 52,

Eerste verwerende partij,
vertegenwoordigd door Meester VAN DE MIEROP ILSE en Meester SAS CHARLOTTE, advocaten te 1050 BRUSSEL, Louizalaan 106.
ilse.vandemierop@dlapiper.com

L_____ P___, RRN: _____ en wonende te _____,

Tweede verwerende partij,
vertegenwoordigd door Meester VANDEN BROECK MARIAN en Meester HERREMAN WIM, advocaten te 2000 ANTWERPEN, Léon Stynenstraat 75 C.
marian.vandenbroeck@antaxius.be
wim.herreman@antaxius.be

** ** **

In deze zaak, in beraad genomen op 12 september 2022, spreekt de Rechtbank volgend vonnis uit:

Gelet op:

- de gedinginleidende dagvaarding, betekend op 11.01.2021;
- de conclusies van eisende partij van 11.08.2022;
- de conclusies van eerste verwerende partij van 09.05.2022 ;
- de conclusies van tweede verwerende partij van 24.06.2022;
- de stukkenbundels van partijen;

Gehoord, de raadslieden van partijen op voormelde zitting;

De procedure verliep met inachtname van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst genomen (synthese)conclusies van de partijen.

1. <u>Feiten, voorgaanden en vorderingen</u>.

Een aantal relevante feiten en voorgaanden en de vorderingen van partijen kunnen als volgt worden samengevat.

1.1.

Eerste eisende partij (hierna verder tenzij anders vermeld, kortheidshalve *'partij DE P____'* genoemd) omschrijft zichzelf als tv-gezicht, scenarioschrijver en programmamaker.

Tweede eisende partij (hierna verder tenzij anders vermeld, kortheidshalve *'partij DE V__'* genoemd) is zijn echtgenote en tevens zaakvoerder van een bv K_____ T_____, zijnde een productiehuis opgericht door (onder meer) eerste eiser.

Derde tot vijfde eisende partijen zijn de kinderen van eerste en tweede eisende partijen.

Zesde eisende partij (hierna verder tenzij anders vermeld, kortheidshalve *'partij D_____S'* genoemd*)* is een vennootschap opgericht en bestuurd door eerste eisende partij.

Eerste verwerende partij (hierna verder tenzij anders vermeld, kortheidshalve *'de VRT'* genoemd) is de Vlaamse openbare omroep.

Tweede verwerende partij (hierna verder tenzij anders vermeld, kortheidshalve *'partij L_____'* genoemd) was van 1 maart 2016 tot 20 januari 2020 gedelegeerd bestuurder van de VRT.

1.2.

In november 2017 was partij DE P____ reeds sinds een dertigtal jaar in diverse hoedanigheden op succesvolle wijze actief voor de VRT, aan wie hij bovendien gedurende ongeveer de laatste twintig jaar via diverse opeenvolgende vennootschappen, op exclusieve wijze was verbonden.

De op dat ogenblik geldende driejarige exclusiviteitsovereenkomst tussen de VRT, partij D_____S en partij DE P____, zou aflopen op 31 december 2017.

Bijgevolg waren er onderhandelingen gevoerd met het oog op het sluiten van een nieuwe driejarige exclusiviteitsovereenkomst, voor de periode van 1 januari 2018 tot 31 december 2020. Het is een punt van betwisting tussen partijen of deze nieuwe overeenkomst in november 2017 al dan niet reeds tot stand was gekomen.

Op een tijdstip begin november 2017, waarvan de exacte situering in de tijd eveneens het voorwerp uitmaakt van betwisting tussen partijen, heeft de VRT eenzijdig een einde gesteld aan voormelde exclusiviteitsovereenkomst(en).

1.3.

Waar eisende partijen voorhouden dat de VRT aldus op onrechtmatige wijze twee exclusiviteits-overeenkomsten voor respectievelijk de periode van 1 januari 2015 tot 31 december 2017 en de periode van 1 januari 2018 tot 31 december 2020 zou hebben beëindigd, vorderen zij in de eerste plaats *'voor zover als nodig'* (sic) de ontbinding van deze overeenkomsten ten nadele van de VRT.

Vervolgens zetten eisende partijen in essentie uiteen dat zij schade hebben geleden, enerzijds als gevolg van deze onrechtmatige beëindiging door de VRT van de voormelde overeenkomsten en anderzijds als gevolg van een onrechtmatige publieke communicatie die de VRT omtrent deze beëindiging zou hebben gevoerd.

Daarnaast houden eisende partijen voor dat tevens partij L_____ in eigen naam aansprakelijk is voor deze schade, op grond van zijn beweerd eveneens onrechtmatige communicatie omtrent de beëindiging van de kwestieuze overeenkomsten.

De vordering van eisende partijen strekt ten gronde in hoofdzaak tot veroordeling in solidum van de VRT en partij L_____, tot betaling van in hoofdsom,

- op contractuele grondslag :
  - aan partijen D_____S en DE P____, een bedrag van **10.040.00,00 euro**
- op buitencontractuele grondslag :
  - aan partij DE P____, een bedrag van **1.698.373,34 euro**
  - aan partij DE V__, een bedrag van **518.499,88 euro**
  - aan derde eisende partij, een bedrag van **304.026,37 euro**
  - aan vierde eisende partij, een bedrag van **275.623,77 euro**
  - aan vijfde eisende partij, een bedrag van **201.497,53 euro**
  - aan partij D_____S, een provisie van **1,00 euro**

Alvorens zou worden geoordeeld over deze vordering ten gronde, vorderen eisende partijen dat in toepassing van art. 877 Ger.W., de VRT en partij L_____ zouden worden veroordeeld tot overlegging van bepaalde stukken, waaronder interne e-mails en communicaties binnen de VRT, externe communicaties van de VRT met derden en een intern verslag van de VRT, dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 euro per dag.

Anderzijds betwisten eisende partijen de gegrondheid van de tegenvordering van de VRT lastens hen (zie hierna randnummer 1.4).

Eisende partijen stellen tevens de gegrondheid van een tegenvordering van partij L_____ lastens hen te betwisten, doch er kan slechts worden vastgesteld dat een dergelijke vordering onbestaande is.

1.4.

De VRT betwist zowel in hoofdorde de ontvankelijkheid als in ondergeschikte orde de gegrondheid van de vorderingen lastens haar.

In het overwegend gedeelte van haar conclusie stelt de VRT een voorbehoud te maken voor het instellen van een tegenvordering lastens eisende partijen ten belope van **1,00 euro** provisioneel, waarna zij op geheel contradictorische wijze in het dispositief van dezelfde conclusie een dergelijke vordering reeds daadwerkelijk instelt.

1.5.

Partij L_____ tenslotte vordert in de eerste plaats dat in toepassing van art. 877 Ger.W. *'eisers'*, dan wel *'eiser'* (sic) (beide termen worden in de conclusie voor partij L_____ door elkaar gebruikt), zou(den) worden veroordeeld tot voorlegging van het volledige strafdossier dat heeft geleid tot de strafrechtelijke veroordeling van partij DE P____ bij vonnis van 25 november 2021 van de correctionele rechtbank Mechelen.

Voor het overige betwist partij L_____ zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid van de vorderingen lastens hem.

2. Ontvankelijkheid.

2.1.

Ten onrechte werpen de VRT en partij L_____ op dat de vordering van eisende partijen tot voorlegging van bepaalde documenten, onontvankelijk zou zijn wegens gebrek aan een rechtmatig belang daarbij in hunnen hoofde.

In het kader van onderhavige burgerlijke vordering tot vergoeding van bepaalde beweerde schade, zijn eisende partijen van mening dat de stukken in kwestie kunnen bijdragen aan het bewijs van de feiten die aan hun vordering ten grondslag liggen. Een marginale toetsing van deze stelling brengt niet aan het licht dat deze kennelijk onredelijk of abusief zou zijn. Daaruit volgt dat deze stelling op zich volstaat om er in hoofde van alle eisende partijen toe te besluiten dat zij wel degelijk beschikken over een eigen belang bij de vordering in kwestie.

Dat in een andere, strafrechtelijke procedure de vraag tot voorlegging van bepaalde van deze stukken reeds zou zijn afgewezen, doet aan het bestaan van dit belang in hoofde van eisende partijen in onderhavige zaak geen afbreuk, noch maakt dit het onrechtmatig.

Hetzelfde geldt voor het gegeven dat eisende partijen geen administratief beroep hebben ingesteld tegen de beslissing van de VRT waarbij de vraag tot openbaarmaking van de documenten in kwestie werd afgewezen. Zelfs indien deze afwezigheid van een dergelijk beroep zou dienen te worden geïnterpreteerd als een berusting in voormelde beslissing, tast dit hoe dan ook het bestaan of de rechtmatigheid niet aan van het belang dat eisende partijen ter zake thans hebben in het kader van hun burgerlijke vordering tot het bekomen van een schadevergoeding.

2.2.

Waar voor het overige de ontvankelijkheid van geen van de vorderingen wordt betwist en zich evenmin enige ambtshalve op te werpen grond van onontvankelijkheid aandient, zijn alle vorderingen ontvankelijk.

3. <u>Ten gronde – Vorderingen lastens de VRT – Beëindiging overeenkomst(en)</u>.

3.1.

De vorderingen van de eisende partijen lastens de VRT zijn in essentie gesteund op twee onrechtmatigheden die zij deze laatste aanwrijven.

In de eerste plaats houden eisende partijen voor dat de VRT in november 2017 op onrechtmatige wijze een einde zou hebben gesteld zowel aan de op dat moment lopende exclusiviteitsovereenkomst met als einddatum 31 december 2017, als aan de nieuwe exclusiviteitsovereenkomst die op dat moment reeds zou zijn gesloten om van kracht te worden op 1 januari 2018.

Daarnaast is het de stelling van eisende partijen dat de VRT op onrechtmatige wijze publiekelijk zou hebben gecommuniceerd over haar *'medecontractant'* (sic).

De wijze waarop de VRT in beide voormelde opzichten heeft gehandeld, impliceert volgens eisende partijen een inbreuk op diverse voorschriften en regels, waaronder de exclusiviteitsovereenkomsten zelf, art. 443 en 448 Sw., de algemene zorgvuldigheidnorm, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet op de motivering van bestuurshandelingen en de integriteitscode van de VRT.

3.2.

Wat de eerste ingeroepen fout betreft, zijnde de beweerd onrechtmatige beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en), wekt het enige verwondering dat geen van de partijen zich – niettegenstaande de omvang van hun conclusies – de moeite getroost een behoorlijke analyse te maken van deze overeenkomst(en).

In de eerste plaats wordt ter zake volledigheidshalve opgemerkt dat als uitgangpunt geldt dat de enige contractpartij van de VRT bij deze overeenkomst(en), de partij D_____S is. Zo zijn het enkel de VRT en partij D_____S die in de aanhef formeel worden aangeduid als de *'partijen'* bij deze overeenkomst(en) (eisende partijen – stuk 3).

Partij DE P____ echter komt in eigen naam eveneens tussen bij deze overeenkomst(en) en dit ter bevestiging van de sterkmaking door partij D_____S inzake haar garantie dat partij DE P____ tijdens de duur van de overeenkomst op geen enkele wijze zijn medewerking als schermgezicht of stem zal verlenen aan enige radio-, televisie- of multimediaproductie van een ander op de Vlaamse markt gericht mediabedrijf dan de VRT.

Ingevolge deze bekrachtiging van de verbintenis door de sterkmaker aangegaan, verdwijnt deze laatste uit de rechtsband in kwestie en is voortaan partij DE P____ de schuldenaar van de prestatie inzake de exclusiviteit.

In strijd dus met wat de bewoordingen van de exclusiviteitsovereenkomst(en) mogelijks kunnen suggereren, gaat het hier met andere woorden wel degelijk om (een) drie-partijenovereenkomst(en), waarbij meer bepaald de VRT, partij D_____S en partij DE P____ partij zijn.

Het valt daarbij op te merken dat partij DE P____ ingevolge zijn bekrachtiging van de sterkmaking door partij D_____S, enkel in de plaats treedt van deze laatste voor wat de verbintenis inzake de exclusiviteit betreft. Voor het overige blijft partij D_____S de volwaardige contractpartij van de VRT en aldus de titularis van alle overige rechten en plichten aan haar zijde in het leven geroepen door de overeenkomst. Anders gezegd is de enige verbintenis die in hoofde van partij DE P____ voortvloeit uit de exclusiviteitsovereenkomst(en), de verplichting zijn exclusiviteit ten aanzien van de VRT te respecteren. Geen enkele andere verplichting, evenmin als enig recht (bijvoorbeeld op betaling van de als tegenprestatie voor de exclusiviteit bedongen vergoeding), komt voor het overige ingevolge de kwestieuze overeenkomst(en) toe aan partij DE P____.

3.3.

Wat nu de stopzetting van deze exclusiviteitsovereenkomst(en) betreft, hechten eisende partijen kennelijk een zeer groot belang aan het exacte tijdstip waarop de beslissing daartoe in hoofde van de VRT tot stand zou zijn gekomen. Meer bepaald benadrukken zij dienaangaande bij herhaling en met veel klem dat het op 2 november 2017 zou zijn geweest, dat door de VRT onherroepelijk een einde zou zijn gesteld aan haar samenwerking met de partijen D_____S en DE P____.

Eisende partijen kunnen daarin niet worden bijgetreden en dit niet enkel voor wat de eigenlijke situering van de definitieve beslissing betreft op datum van 2 november 2017, doch evenmin voor wat het gewicht betreft dat zij toekennen aan het exacte tijdstip van deze beslissing, met het oog op de beoordeling van de rechtmatigheid ervan.

Wat de hantering door eisende partijen van de datum van 2 november 2017 als tijdstip van de beëindiging van de overeenkomst(en) betreft, staat het niet ter discussie dat op deze datum een bijeenkomst heeft plaatsgevonden tussen de VRT – vertegenwoordigd door partij L_____ en een zekere heer P____ C____ – , de bvba K_____ T_____ – vertegenwoordigd door partij DE V__ – en partij DE P____.

In grote lijnen bestaat er geen betwisting over dat tijdens dit gesprek in elk geval aan partij DE P____ en de bvba K_____ T_____ werd meegedeeld dat de VRT kennis had gekregen van ernstige feiten van grensoverschrijdend gedrag dat door partij DE P____ binnen de professionele sfeer aan de dag zou zijn gelegd ten aanzien van meerdere vrouwen.

Omtrent het gevolg dat tijdens dit gesprek aan dit gegeven al dan niet zou zijn verleend, verschillen de partijen van mening. Waar het de stelling is van eisende partijen dat bij deze gelegenheid de samenwerking tussen de VRT enerzijds en partij D_____S en partij DE P____ anderzijds met onmiddellijke ingang volledig zou zijn beëindigd, spreekt de VRT dit tegen, stellende dat zij enkel zou hebben meegedeeld in afwachting van verder onderzoek van de zaak, voorlopig niet te zullen overgaan tot ondertekening van de nieuwe exclusiviteitsovereenkomst die de bedoeling had op 1 januari 2018 in te gaan.

Geen tegensprekelijke of anderzijds bewijskrachtige stukken zijn voorhanden, waaruit in detail kan blijken wat tijdens de kwestieuze bijeenkomst al dan niet werd gezegd.

Dezelfde dag nog van de bijeenkomst, hebben partij DE P____ en de bvba K_____ T_____ 's avonds aan hun gesprekspartners bij de VRT een e-mail gericht, waarin zij stellen dat tijdens het onderhoud

in kwestie, de VRT de samenwerking met hen per direct zou hebben stopgezet. Bij deze gelegenheid beklaagt partij DE P____ zich er onder meer over dat hij niet zou zijn gehoord en niet de kans zou hebben gekregen om zich te verweren. Daaropvolgend wordt gevraagd om een nieuw onderhoud, teneinde alsnog een verweer te kunnen voeren (eisende partijen – stuk 15). Opgemerkt kan worden dat in dit schrijven geen enkel gewag wordt gemaakt van partij D_____S.

Bij e-mail van 6 november 2017 werd de vraag naar een nieuwe bijeenkomst door partij DE V__ namens de bvba K_____ T_____ herhaald (eisende partijen – stuk 16).

Op 7 november 2017 vervolgens vond een nieuwe bijeenkomst plaats tussen enerzijds de VRT – vertegenwoordigd door een zekere mevrouw D____ W_____, een zekere mevrouw T___ S____ en een zekere mevrouw S_____ C_____ – , en anderzijds partij DE P____ en zijn advocaat.

Een transcriptie van de inhoud van deze vergadering ligt voor, waarvan de inhoud niet wordt betwist (eisende partijen – stuk 19). Daaruit blijkt dat in hoofdzaak de VRT in de mate van het mogelijke een zekere toelichting heeft gegeven bij de meldingen die zij omtrent het gedrag van partij DE P____ had ontvangen en partij DE P____ en zijn advocaat in de mate van het mogelijke en in algemene termen een zeker verweer dienaangaande hebben geformuleerd.

Aan het einde van het gesprek werd namens partij DE P____ herhaaldelijk gevraagd om *'oplossings-gericht'* verder te werken en hetgeen op 2 november 2017 was gezegd even te *'parkeren'*. Namens de VRT werd daarop onder meer gezegd dat op 2 november 2017 vooral een *'voorzorgsmaatregel'* met een *'preventief karakter'* was getroffen, dat het huidige relaas van partij DE P____ en zijn vraag tot *'oplossingsgericht'* verder werken zouden worden voorgelegd aan de directie en dat er bij een andere gelegenheid zou moeten worden gesproken over het *'verdere lot van de samenwerking'*. Namens partij DE P____ werd daarop vervolgens onder meer geantwoord dat *'als die beslissing* [van 2 november 2017 – red.] *overeind blijft, wij ook* [moeten] *weten waar we staan.'*

In acht genomen het geheel van deze feitelijke omstandigheden, staat niet op overtuigende wijze vast dat op 2 november 2017 door de VRT aan partij D_____S en partij DE P____ een definitieve en onherroepelijke beslissing ter kennis zou zijn gebracht als zou(den) haar exclusiviteitsovereen-komst(en) met hen worden stopgezet. Duidelijk gingen alle betrokkenen er op 6 november 2017 nog van uit dat, zelfs indien op 2 november 2017 mondeling reeds bepaalde intenties zouden zijn mee-gedeeld, de samenwerking tussen partijen nog niet definitief was beëindigd en de mogelijkheid om *'oplossingsgericht'* verder te werken nog open stond, na evaluatie van onder meer hetgeen door en namens partij DE P____ tijdens de bijeenkomst van 6 november 2017 was aangebracht. Of zoals

mevrouw W_____ tot slot van de bijeenkomst zei : *"Wij gaan dit gesprek zo goed mogelijk terugkoppelen* [naar de directie – red.]. *En dan is het aan de beslissers."*

Daarmee spoort de vaststelling dat het eerste formele schrijven uitgaande van de VRT, waarin zij meldt dat de samenwerking met partij DE P____ wordt stopgezet, een e-mail betreft die dateert van 8 november 2017 (eisende partijen – stuk 21).

Dat de gedragingen van de VRT na 2 november 2017 er louter op gericht zouden zijn geweest te kwader trouw slechts de schijn te wekken dat er nog geen beslissing was genomen, terwijl dit in werkelijkheid wel het geval zou zijn geweest, zoals eisende partijen beweren, wordt door geen enkel objectief element gestaafd.

Het enkele feit dat partij L_____ de bijeenkomst van 7 november 2017 niet persoonlijk bijwoonde, vormt in elk geval geen indicatie in die zin. Uiteraard is het perfect mogelijk dat een aangestelde van een bedrijf bepaalde handelingen stelt, zoals bijvoorbeeld een deelname aan een bijeenkomst, om daarvan vervolgens verslag uit te brengen aan de directie, teneinde deze laatste in staat te stellen op basis van onder meer dit verslag deze of gene beslissing te nemen. In casu vereiste niets dat de beslissing inzake het verdere lot van de samenwerking tussen de betrokken partijen op het moment zelf, tijdens de eigenlijke vergadering, zou worden genomen.

Ook het feit dat tijdens de bijeenkomst van 7 november 2017 de feiten waarvan de VRT kennis had gekregen, slechts in algemene termen werden omschreven, geldt in strijd met wat eisende partijen voorhouden niet als enige indicatie als zou deze bijeenkomst slechts een louter pro forma-karakter hebben gekend. De bescherming van de identiteit van de melders rechtvaardigde op dat moment op objectieve wijze het gegeven dat de feiten niet in detail werden omschreven, zonder dat voor het overige uit enige omstandigheid blijkt dat dit zou moeten worden gezien als enige vorm van kwade trouw of veinzing in hoofde van de VRT.

3.4.

Gelet op het voorgaande kan de conclusie slechts zijn dat eisende partijen op zich hun stelling niet bewijzen als zou de definitieve en onherroepelijke beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en) tussen de VRT, partij D_____S en partij DE P____, zich situeren op 2 november 2017.

Dit gezegd zijnde echter, dient daaraan meteen te worden toegevoegd dat het exacte tijdstip van deze beëindiging, voor wat de beoordeling betreft van de rechtmatigheid ervan, hoe dan ook niet het belang heeft dat eisende partijen daaraan pogen te hechten.

Meer bepaald pogen eisende partijen binnen de context van onderhavige zaak op eerder kunstmatige wijze een soort juridische fictie in het leven te roepen, waarbij de rechtmatigheid van de beëindiging door de VRT van de exclusiviteitsovereenkomst(en), uitsluitend zou kunnen of mogen worden beoordeeld aan de hand van de kennis die de VRT had op het ogenblik van het nemen (of binnen een contractuele context wellicht juister, de kennisname door haar contractpartijen) van haar beslissing dienaangaande. Daarbij zou, nog steeds volgens eisende partijen, met andere woorden volledig abstractie dienen te worden gemaakt van feiten die sinds de beëindiging van de overeenkomst(en) bijkomend nog ter kennis van de VRT zouden zijn gekomen.

Deze stelling faalt naar recht.

Inderdaad staat in algemene termen niets eraan in de weg dat de eisende partij terloops het geding de feiten zoals door hem of haar in de dagvaarding aangebracht, aanvult met nieuwe feiten die een weerslag hebben op het geschil, zelfs wanneer deze nieuwe feiten zich hebben voorgedaan na de dagvaarding (vgl. o.a. Cass., 16 december 1982, *Arr. Cass.*, 1982-83, 514, *Pas.*, 1983, I, 469; Cass., 15 juni 1981, *Arr. Cass.*, 1980-81, 1190, *Pas.*, 1981, I, 1179, *J.T.T.*, 1981, 355; Cass., 10 november 1980, *Arr. Cass.*, 1980-81, *Pas.*, 1981, I, 296, *R.W.*, 1981-82, 620; A. FETTWEIS, *Manuel de procédure civile*, Faculté de droit de Liège, 1987, 90, nrs. 73-74).

Specifiek met betrekking tot de beoordeling van het al dan niet gerechtvaardigd karakter van een buitengerechtelijke ontbinding van een overeenkomst, mag niet alleen maar *moet* de rechter rekening houden met dergelijke nieuwe feiten, bij zijn of haar beoordeling van de zwaarwichtigheid van de wanprestatie die wordt ingeroepen als grond voor de ontbinding (vgl. o.a. Cass. Fr., 5 mei 1993, *Contrats, conc. consom.*, 1993, n° 173, obs. L. LEVENEUR) en dit zelfs wanneer de oorspronkelijk ingeroepen wanprestatie op zichzelf onvoldoende zwaarwichtig is om een ontbinding te kunnen schragen (vgl. o.a. Cass., 11 mei 1990, *Arr. Cass.*, 1989-90, 1172, *Arr. Cass.*, 1989-90, 1173, *Pas.*, 1990, I, 1047, noot).

Sterker nog, terloops het geding kan de eisende partij in ontbinding zelfs nog nieuwe tekortkomingen aanvoeren ten aanzien van *andere* contractuele verbintenissen dan deze waarvan de niet-naleving in de dagvaarding oorspronkelijk werd aangevoerd (vgl. o.a. Cass., 27 januari 1984, *Arr. Cass.*, 1983-84, 636, *Pas.*, 1984, I, 593, *J.T.*, 1985, 113).

Toegepast op de voorliggende zaak moge het aldus duidelijk zijn dat a fortiori de contractpartij die een overeenkomst heeft beëindigd, zich voor de rechter die moet oordelen over de rechtmatigheid van deze beëindiging, niet enkel kan beroepen op de feiten die haar bekend waren op het moment

van de beëindiging, doch evenzeer nog bijkomende feiten kan aanvoeren – die in casu dateren van vóór de beëindiging doch – waarvan deze partij pas op een later tijdstip kennis heeft gekregen.

3.5.

Alleen al uit het voorgaande volgt dat de vordering van eisende partijen in toepassing van art. 877 Ger.W., tot voorlegging door de VRT van bepaalde stukken en documenten, elk nut. Bovendien mist ze tevens elke juridische logica.

Ten eerste is het immers de VRT die de bewijslast draagt van haar bewering als zou haar vroegtijdige beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en) gerechtvaardigd zijn. In beginsel is het dan ook louter de VRT die beslist welke stukken zij in dit verband al dan niet voldoende acht om voor te leggen ter staving van haar stelling. In zoverre eisende partijen van hun kant geen enkele bewijslast dragen in dit verband, hebben zij in beginsel lastens de VRT niet de voorlegging te vorderen van deze of gene stukken.

Hoe dan ook echter is het bovendien irrelevant te weten van welke feiten de VRT op het exacte moment van haar beslissing tot beëindiging van de overeenkomst(en) al dan niet kennis zou hebben gehad. Zoals hierboven werd uiteengezet kan de VRT ter rechtvaardiging van deze beslissing immers evenzeer feiten aanbrengen die achteraf aan het licht zouden zijn gekomen of zelfs die zich achteraf zouden hebben voorgedaan. Het enige relevante tijdstip om te beoordelen of de thans door de VRT aangebrachte feiten voldoende bewezen en zwaarwichtig zijn om haar beëindiging van de overeenkomsten (dan wel de overeenkomst en de lopende onderhandelingen) te kunnen rechtvaardigen, is de datum van onderhavig vonnis.

Bijgevolg dient de vordering van eisende partijen lastens de VRT in toepassing van art. 877 Ger.W., die zou moeten toelaten meer in detail te achterhalen over welke informatie de VRT beschikte op 2 november 2017, zonder meer te worden afgewezen als ongegrond.

3.6.

Wat nu de eigenlijke beoordeling betreft van het al dan niet gerechtvaardigd karakter van de beëindiging door de VRT van haar exclusiviteitsovereenkomst(en) met partij D_____S en partij DE P____, blijkt uit de voorliggende stukken in de eerste plaats dat deze laatste binnen het kader van zijn professionele activiteiten ten behoeve van de VRT, ten aanzien van een viertal personen een ontoelaatbare vorm van machtsmisbruik en grensoverschrijdend gedrag aan de dag heeft gelegd, dat heeft geresulteerd in zijn correctionele veroordeling wegens belaging bij vonnis van 25 november

2021 van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen (eerste verwerende partij – stuk 57).

Zoals hierboven reeds uiteengezet staat het feit dat deze veroordeling dateert van na de beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en), er niet aan in de weg dat dit vonnis in het kader van de huidige procedure wordt aangewend als bewijsmiddel.

Door dit vonnis werd partij DE P____ onder meer veroordeeld voor feiten uit 2007, ten nadele van een zekere mevrouw _____ _____, een actrice veertien jaar jonger dan betrokkene en ten tijde van de feiten nog studente. Op een avond werd zij in haar studentenkot door partij DE P____ belaagd toen zij weigerde hem binnen te laten, nadat hij zich daar ongevraagd en onaangekondigd had aangediend. Het gegeven dat partij DE P____ en mevrouw _____ in de betreffende periode heimelijk een seksuele relatie onderhielden, doet aan de ernst van de feiten van belaging geen afbreuk.

Tevens werd partij DE P____ correctioneel veroordeeld voor feiten in de periode 2007-2009 ten nadele van een zekere mevrouw ___ _____, destijds stagiaire bij een productiehuis waarvoor partij DE P____ ook werkzaam was en zestien jaar jonger dan betrokkene, aan wie partij DE P____ bij momenten de klok rond een aanhoudende stroom soms ronduit manipulatieve sms-berichten stuurde, ongeacht het gegeven dat zijn interesse voor haar manifest niet werd beantwoord.

Vervolgens is er de veroordeling voor feiten in 2014 ten nadele van een zekere mevrouw _____ _____, tijdens de relevante periode freelance kleedster voor productiehuis K_____ T_____ en achttien jaar jonger dan betrokkene, die ondanks haar vriendelijke doch kordate afwijzingen van zijn avances, door partij DE P____ maar bleef bestookt worden met aanklampende en manipulatieve berichten.

Tenslotte is er de strafrechtelijke veroordeling voor feiten in de periode 2016-2019 ten nadele van een zekere mevrouw _____ _____, een actrice vijfentwintig jaar jonger dan betrokkene, aan wie partij DE P____ tijdens een periode waarin zij beiden werkten aan een tv-productie, ook op de meest ongepaste momenten een aanhoudende stroom aan opdringerige berichten stuurde.

3.7.

Daarnaast blijkt uit de overwegingen van het vonnis in kwestie bovendien dat partij DE P____ er min of meer een gewoonte van maakte bepaalde vrouwen waarmee hij professioneel in contact kwam, in het vizier te nemen, te proberen deze psychologisch en emotioneel te destabiliseren, in verwarring te brengen, te overdonderen, te manipuleren, sociaal en emotioneel te isoleren en te intimideren, in

een poging een seksuele relatie met hen te initiëren of in stand te houden, dan wel hen te *'straffen'* voor hun weigering op zijn opdringerige *'avances'* in te gaan. Onveranderlijk betrof het hier vrouwen die aanzienlijk jonger waren dan partij DE P____ en die zich niet enkel omwille van hun jongere leeftijd en beperktere levenservaring, doch tevens omwille van een zekere professionele, economische en/of juridische afhankelijkheid en een verschil in sociaal aanzien, de facto in een uitgesproken ondergeschikte positie bevonden ten opzichte van partij DE P____, een alom bekend en gevierd televisiemaker met een grote invloed binnen de sector.

Hierbij springt in de eerste plaats in het oog dat partij DE P____ ten aanzien van de betreffende vrouwen steeds een opvallend gelijklopende modus operandi aan de dag legde, waarbij aanvankelijk een aantal ongewoon openhartige, vleiende en complimenteuze berichten werden verstuurd, louter met betrekking tot de professionele prestaties van de vrouw in kwestie. Nadat op die manier het ijs was gebroken, nam vervolgens de frequentie en inhoudelijke intensiteit van de berichten snel toe, om algauw uit te monden in uitbundige liefdesverklaringen, waarbij alle registers werden opengetrokken en overdrijvingen noch pathetiek werden gespaard.

Tevens opmerkelijk daarbij is dat tal van elementen en technieken die partij DE P____ aanwendde om de indruk te wekken alsof de gevoelens die hij veinsde te hebben voor de vrouw in kwestie, volkomen uniek waren en een ware omwenteling in zijn leven veroorzaakten, in werkelijkheid door hem eenvoudigweg telkens werden gerecycleerd en op identieke wijze werden toegepast ten aanzien van elk zijn opeenvolgende (of soms zelfs parallelle) doelwitten. Zo duikt diverse malen dezelfde troetelnaam op die hij voor meerdere vrouwen gebruikte (*'muis'*), evenals de belofte zijn echtgenote te verlaten voor zijn doelwit van dat moment. Ook het Engelstalige zinnetje *'see you in the next life'* (vrij vertaald als *'afspraak in het volgende leven'*) gebruikte partij DE P____ opeenvolgend ten aanzien van meerdere vrouwen, dit ter verwoording van de idee dat onder andere omstandigheden hij met de vrouw in kwestie *'samen'* zou kunnen zijn. Daarnaast blijken ook het gespeeld vragen van *'toestemming'* om verliefd te mogen zijn en het *'willen verdrinken in de ogen'* van de betrokkene, elementen die opvallend vaak terugkomen in de opbouw van de contacten van partij DE P____ met zijn opeenvolgende doelwitten.

Een steeds terugkerende tactiek was tevens het op bepaalde momenten *'doorbreken'* van een reeks hoogdravende en *'enthousiaste'* berichten, met sterk contrasterende berichten waarin partij DE P____ zogenaamd terugkeerde op zijn stappen, zich verontschuldigde voor zijn gedrag en zichzelf afschilderde als een *'onnozele dwaas'* en zijn berichten als *'ongepast'*. Achteraf beschouwd en dankzij het overzicht dat men thans heeft op zijn berichten naar diverse vrouwen, is het overduidelijk dat partij DE P____ de vrouwen hiermee in een positie poogde te dringen waarin zij – weze het vanuit een eerder gevoelsmatige reactie om hem of zijn ego niet te willen kwetsen, dan wel vanuit

een meer rationele motivatie om hem niet al te zeer voor het hoofd te willen stoten, teneinde hun toekomstige carrière niet te kelderen – ertoe werden gebracht zijn geveinsde spijtbetuigingen eerder mild en soms zelfs vergoelijkend te beantwoorden. Dergelijke respons werd door partij DE P____ vervolgens meteen aangegrepen als alibi om zijn ongepast gedrag te hernemen. Steevast werd de geveinsde inkeer dan ook gevolgd door een *'maar …'* en een nieuwe reeks aan grensoverschrijdende berichten. Dankzij voormelde techniek verschafte partij DE P____ zich meteen ook een element om ingeval van confrontatie met zijn gedrag, de vermoorde onschuld te kunnen spelen en het te kunnen laten uitschijnen alsof op basis van de respons van de vrouwen in kwestie, hij onmogelijk kon weten dat zij dit als ongepast ervoeren.

Was het voorwerp van de *'voorkeursbehandeling'* van partij DE P____ er tot op dat moment nog steeds in geslaagd het hoofd koel te houden, zonder te zwichten voor zijn opdringerige houding, dan bestond het slot van zijn geëigende werkwijze er in het voor te stellen alsof het probleem wel bij de vrouw in kwestie moest liggen. De enige mogelijke verklaring voor het feit dat zij niet door de knieën ging voor zijn manipulaties en emotionele druk immers, kon in dat geval volgens hem enkel nog liggen in het feit dat zij dan wel op een of andere manier getraumatiseerd moest zijn, of minstens uitzonderlijk *'koud'*, *'ongevoelig'*, *'steriel'* en/of *'cynisch'*.

Voormeld gedragspatroon wordt niet enkel geïllustreerd door de strafrechtelijk gesanctioneerde feiten zoals hierboven reeds aangehaald, maar onder meer ook door het gedrag door partij DE P____ gesteld ten aanzien van een zekere mevrouw _____ _____, een camera-assistente vijftien jaar jonger dan hemzelf, met wie hij in 2008 samenwerkte. In deze periode ontving deze vrouw vanwege partij DE P____ uit het niets een reeks aanklampende en aanstellerige berichten, waarin hij onder meer verklaarde dat hij verliefd was op haar, dat zij de enige was aan wie hij dacht, maar ook dat hij zich onnozel voelde en beschaamd en niet meer naar de set durfde te komen. Toen deze berichten na verloop van tijd blijkbaar niet het gewenste effect hadden op mevrouw _____, volgden een aantal agressieve en intimiderende berichten in grove bewoordingen (*'Okee… Kust mijn kloten'*), waarin onder meer werd gesuggereerd dat het probleem bij haar lag (*'wat hebt gij in godsnaam meegemaakt dat u zo cynisch en ongevoelig maakt'*). Deze feiten werden door de strafrechter niet weerhouden als strafrechtelijk sanctioneerbaar, doch dit staat er niet aan in de weg dat de rechtbank deze op burgerlijk vlak op grond van de overwegingen in het correctioneel vonnis, in de voorliggende zaak afdoende bewezen acht. Het staat voor de rechtbank buiten iedere kijf dat een dergelijk gedrag in hoofde van partij DE P____, binnen een professionele context volkomen ongepast en grensoverschrijdend was en bovendien een vorm van machtsmisbruik uitmaakte.

Aan een zekere mevrouw ___ _____, destijds een beginnende actrice vijfentwintig jaar jonger dan betrokkene, die in het kader van haar ontluikende carrière hoopte op een samenwerking met partij

DE P____, begon deze laatste in de periode 2014-2015 uit het niets berichten te sturen, die al snel evolueerden naar een expliciete seksuele inhoud en een gebruik van soms uitgesproken grove en vulgaire bewoordingen. Ook deze gedragingen van partij DE P____ worden door de rechtbank in het kader van de huidige zaak op burgerlijk vlak afdoende bewezen geacht, op grond van de inhoud van het correctioneel vonnis van 25 november 2021 en dit ongeacht het gegeven dat deze door de correctionele rechtbank niet werden bestraft. Dat bepaalde van de berichten in kwestie zouden zijn verstuurd door een derde met het gsm-toestel van partij DE P____, zoals deze laatste beweerde, acht de rechtbank volkomen ongeloofwaardig. Ook deze gedragingen van partij DE P____ binnen de professionele sfeer zijn zonder de minste twijfel te kwalificeren als hoogst ongepast en grensoverschrijdend en een flagrant misbruik van het aanzien, de invloed en de macht die hij destijds genoot binnen de televisiesector.

Ten aanzien van een zekere mevrouw _____ _____, initieel stagiaire en vervolgens medewerker bij het productiehuis van partij DE P____ en vijfentwintig jaar jonger dan hemzelf, legde partij DE P____ in de periode 2016-2017 een gedrag aan de dag dat eveneens slechts kan worden aangemerkt als machtsmisbruik en hoogst ongepast en grensoverschrijdend, zo blijkt uit de inhoud van voormeld correctioneel vonnis. Zo nodigde partij DE P____ tijdens een werkbezoek te Londen deze stagiaire ’s avonds uit op zijn hotelkamer, waar hij haar ontving gezeten op het bed en enkel gekleed in een onderbroek. Tijdens een professioneel verblijf in Zweden brachten betrokkenen op een avond samen tijd door in een jacuzzi, beiden in hun ondergoed. Op grond van de geloofwaardige verklaring van mevrouw _____ in het kader van het strafonderzoek, de eigen verklaringen van partij DE P____ over meerdere feiten van wat hij zelf *‘een beetje smossen’* met vrouwen noemt, bijvoorbeeld tijdens of na een feestje, en zijn ruim gedocumenteerde explosieve reactie op afwijzing, acht de rechtbank het op burgerlijk vlak bovendien afdoende bewezen dat tijdens dit laatste contact, partij DE P____ mevrouw _____ heeft proberen te kussen en haar aan de bil heeft aangeraakt, wat vervolgens ingevolge haar afwijzende reactie daarop heeft geleid tot een ruzie tussen beiden.

Tenslotte wordt door de overwegingen in het correctioneel vonnis afdoende bewezen dat partij DE P____ ook ten aanzien van een zekere mevrouw _____ _____ een volkomen ongepast en grensoverschrijdend gedrag aan de dag heeft gelegd. Aan deze vijfentwintig jaar jongere studente en stagiaire bij het productiehuis van partij DE P____, had deze laatste beloofd haar te helpen met haar thesis en haar verantwoordelijk te maken voor een aflevering van een bepaald tv-programma. Over een periode van ongeveer een jaar (november 2016 tot november 2017) wisselden betrokkenen maar liefst meer dan 3.300 (wederzijdse) berichten uit. Partij DE P____ stuurde daarbij onder meer dat hij zin had om mevrouw _____ te kussen, dat ze lekker rook en dat ze een mooi kleedje droeg. Tevens nodigde hij zichzelf op een gegeven moment uit om ’s avonds op haar studentenkot

samen een film te bekijken, wat door mevrouw _____ werd geweigerd. Haar verzoeken om te stoppen met het sturen van dergelijke berichten werden door partij DE P____ steevast genegeerd. Het hoeft geen betoog dat ook dit gedrag in hoofde van partij DE P____ binnen een professionele context, zelfs indien correctioneel onbestraft gebleven om redenen eigen aan het strafrecht, op burgerlijk vlak volkomen ongepast en grensoverschrijdend was en een vorm van machtsmisbruik.

3.8.

Er kan niet de minste twijfel over bestaan dat de gedragingen van partij DE P____ zoals hierboven weerhouden, ten aanzien van elk van de voormelde personen binnen zijn professionele sfeer, een volkomen onaanvaardbare vorm van machtsmisbruik en grensoverschrijdend gedrag uitmaakt.

Binnen een professionele context zoals in de voorliggende zaak aan de orde, heeft eenieder het recht om door de personen waarmee hij of zij samenwerkt op een beschaafde en respectvolle wijze te worden bejegend.

De wijze waarop, de mate waarin en de intensiteit waarmee partij DE P____, volgens een steeds terugkerend patroon en door misbruik te maken van de superieure positie waarin hij zich de facto sociaal, economisch en/of juridisch bevond, de personen hierboven vermeld :

- zowel overdag als ’s nachts berichten stuurde die gingen van suggestief over seksueel expliciet tot grof en vulgair,
- in ongepaste situaties en omstandigheden manoeuvreerde,
- op ongepaste en grensoverschrijdende wijze fysiek bejegende,
- al dan niet succesvol probeerde psychologisch en emotioneel te destabiliseren en te manipuleren,
- al dan niet succesvol probeerde sociaal en emotioneel te isoleren,
- al dan niet succesvol probeerde te intimideren,
- al dan niet succesvol probeerde te gebruiken en te objectiveren, in wezen louter als manifestatie van zijn eigen machtspositie en ter voldoening van zijn eigen kennelijke nood aan zelfbevestiging,

vormen de absolute tegenpool van deze beschaafde en respectvolle bejegening waarop eenieder op de werkvloer recht heeft.

Onder geen enkele omstandigheid kan worden aanvaard dat binnen een professionele context, eender wie zich een dergelijke behandeling, waarbij de evidente grenzen van het meest elementaire fatsoen en respect zwaar worden overschreden, zonder protest of zonder verhaal zou moeten laten welgevallen.

Het is daarbij een misvatting dat er in dit verband zoiets zou bestaan als een zogenaamde *'grijze zone'*, wat zou dienen te worden begrepen als zou de grens tussen het toelaatbare en het ontoelaatbare vaag of onduidelijk zijn, wat er op zijn beurt toe zou leiden dat men (*lees:* vooral de zwakkeren op de werkvloer) dan maar zou(den) moeten leren leven met bepaalde *'lichtere'* vormen van wangedrag. Dit is niet het geval, de grens is duidelijk en onwrikbaar. Toelaatbaar is fatsoenlijk, beschaafd en respectvol gedrag, ontoelaatbaar het tegenovergestelde. Daartussen is geen *'grijze zone'*. Zo er toch twijfel zou bestaan omtrent de vraag of het gedrag dat men van plan is te stellen de voormelde toets wel kan doorstaan, ligt het voor de hand er voor te kiezen dit gedrag zekerheidshalve dan maar niet te stellen.

Evenzeer is het een misvatting dat een strikte handhaving van voormeld principe, de doodsteek zou betekenen voor elke vorm van spontaneïteit, camaraderie of humor binnen de professionele sfeer. Al te vaak worden dergelijke begrippen misbruikt om ongepast gedrag te maskeren en de klachten van slachtoffers dienaangaande weg te wuiven. Deze begrippen zijn op zich echter perfect verzoenbaar met interacties op de werkvloer, zonder dat daarbij iemand dient te worden geschonden in zijn of haar grenzen van fatsoen, beschaving of respect.

Het recht op een elementair respectvolle bejegening geldt hoe dan ook voor iedere relatie tussen personen binnen eender welke professionele context, in de meest ruime zin van het woord. Nog des te meer echter dient men op z'n hoede te zijn voor mogelijks ongepast gedrag en machtsmisbruik in het kader van een professionele relatie waarbinnen de machtsverhoudingen niet in evenwicht zijn, weze het op grond van leeftijd, anciënniteit, hiërarchie, sociaal aanzien, economische afhankelijkheid of om welke reden ook.

In de mate dus dat in casu partij DE P____ zich ten aanzien van elk van de personen voornoemd de facto bevond in een superieure positie, dient des te zwaarder te worden getild aan zijn wangedrag tegenover hen.

3.9.

Zoals reeds aangehaald was in november 2017, op het moment van de gedeeltelijke meldingen aan de VRT van het hierboven vastgestelde gedrag van partij DE P____ ten opzichte van bepaalde

vrouwen binnen zijn professionele sfeer, tussen de VRT, partij D_____S en partij DE P____ een exclusiviteitsovereenkomst van kracht, de duur waarvan op het punt stond te verstrijken. Tevens waren op dat moment de onderhandelingen betreffende de vernieuwing van deze overeenkomst in elk geval reeds ver gevorderd (waarbij voorlopig in het midden wordt gelaten of deze nieuwe overeenkomst op dat moment al dan niet reeds daadwerkelijk tot stand was gekomen, dan wel de onderhandelingen dienaangaande zich nog in een eindfase bevonden).

Naar aanleiding van de meldingen in kwestie hebben twee gesprekken plaatsgevonden tussen de VRT en partij DE P____. Omtrent de inhoud van het eerste gesprek, zijn geen voldoende objectief te verifiëren details bekend.

Uit de transcriptie van het tweede gesprek blijkt manifest dat door partij DE P____ op dat moment geen enkele verantwoordelijkheid voor zijn gedrag werd genomen (eisende partijen – stuk 19). Integendeel passeerden tijdens dit gesprek alle klassieke mechanismen en tactieken ter vermijding van de eigen verantwoordelijkheid voor een gedrag waarbij vanuit een machtspositie misbruik wordt gemaakt van een zwakkere persoon, de revue.

Zo was er in de eerste plaats de eenvoudige en totale ontkenning van het bestaan van enig belastend feit. Nochtans staan inmiddels een dermate groot aantal wangedragingen vast, van een dergelijke ernst en intensiteit en waarvan sommige in 2017 nog dermate recent waren, dat deze door partij DE P____ onmogelijk allemaal oprecht vergeten konden zijn.

Tevens was er het veinzen van complete onwetendheid en onbegrip omtrent de inhoud en de aard van de aantijgingen, terwijl inmiddels uit het strafdossier is gebleken dat in deze periode partij DE P____ in werkelijkheid zeer goed wist welke slachtoffers hij diende te contacteren teneinde te verifiëren of de meldingen al dan niet van hen uit gingen.

Er was het zich beroepen op de eigen staat van dienst en eigen reputatie, om de geloofwaardigheid van de meldingen aan te tasten (*'ik maak al dertig jaar televisie'*, *'contacteer mensen waarmee ik heb gewerkt* [...] *ik heb niet die reputatie bij mijn medewerkers. Ik heb niet die reputatie bij de mensen waar ik herhaaldelijk mee werk. Ik heb niet die reputatie'*). Terwijl het in dergelijke situaties net het aanzien en de reputatie van de dader zijn die hem of haar in staat stellen gedurende lange tijd weg te komen met het gedrag in kwestie, in zoverre de zwakkere slachtoffers zich precies gedeisd houden onder meer uit vrees niet te kunnen opboksen tegen de dader.

Er was ook de ogenschijnlijke goodwill en erkenning van bepaalde – weliswaar zeer beperkte – feiten, die echter meteen worden gekoppeld aan het minimaliseren en het in twijfel trekken van

deze feiten, onder meer door het gebruik van eufemismen (*'ik herinner mij gevallen waarbij ik waarschijnlijk te onstuimig ben geweest in een aantal berichten'*).

Er was het aantasten van de ernst van de feiten, door deze voor te stellen als onschuldig, als vriendschappelijk of humoristisch bedoeld (*'ge creëert een hele familiaire sfeer, een vriendelijke sfeer'*, *'terwijl ik dacht van, we doen het allemaal in een amicale vorm, het is om te zeveren, we weten toch allemaal dat het om te zeveren is'*, *'dat gaat allemaal in een soort van proces om iedereen zich goed te laten voelen en een uitzonderlijke band te creëren met iedereen'*). Tevens is er de voorstelling van zaken alsof de feiten normaal zijn en er nu eenmaal bij horen binnen de concrete, gegeven context waarin de betrokkenen werkzaam zijn (*'en dat gaat er soms zeer los aan toe. Dat is met flauwe moppen, met schunnige, zowel mannen als vrouwen, ik bedoel, dat is de werkvloer'*, *'ik ben wat dat betreft geen uitzondering. Dit gebeurt op alle sets'*). Terwijl het in werkelijkheid uiteraard perfect mogelijk is om op de werkvloer in een vriendelijke, amicale en humoristische sfeer met elkaar om te gaan, zonder de grenzen van elementair fatsoen en wederzijds respect te schenden en zonder dat medewerkers zich ongemakkelijk, onder druk gezet of machteloos hoeven te voelen.

Er was ook het leggen van het probleem buiten zichzelf, doch bij degenen die het gedrag moesten ondergaan, door voor te houden dat het deze laatsten zijn die de zogezegd nobele bedoelingen van de dader bij zijn gedrag ten onrechte verkeerd hebben begrepen (*'ik vind dat heel vreselijk dat ik dat moet horen dat dat bij sommige mensen zo is overgekomen want dat is niet mijn bedoeling geweest'*, *'dat is interpretatie voor mij, want allez, dat is interpretatie van die meisjes, denk ik, want dat is nooit mijn bedoeling geweest'*, *'ik hoor heel veel interpretatie van dingen, die dan zogezegd– mensen hebben dat dan zo ervaren terwijl dat niet zo bedoeld was'*). Daarbij werd in casu zelfs gepoogd de kans te creëren om zelf rechtstreeks op de slachtoffers van de feiten in te praten, om hen tot betere inzichten te brengen (*'Als ze dat zouden willen die mensen, wil ik daar graag dat mee in de context zetten, als ze daar behoefte aan hebben om daarover te praten– en om dat in een bepaald kader te zetten'*). Terwijl in werkelijkheid het probleem uiteraard niet ligt in de interpretatie door de slachtoffers van het gedrag, doch wel in de houding van partij DE P____, die ervoor koos systematisch de (soms eerder discrete) signalen te negeren die wel degelijk werden gegeven dat zijn gedrag niet door de beugel kon en zich te verschuilen achter de angst van de slachtoffers in een zwakkere positie om hem op een al te confronterende manier af te wijzen of hun angst om hulp te zoeken bij derden.

Tevens was er het zelfbeklag en het aannemen van de slachtofferrol, als zou men niet behoorlijk op de hoogte zijn gebracht van de wijze waarop het eigen gedrag werd ervaren door degenen die het moesten ondergaan (*'wat ik natuurlijk niet kan inschatten, is dat dat bij iemand verkeerd is overgekomen, die dat dan niet gezegd heeft'*, *'en vandaar is er zo een beetje dat idee dat je moet toch eerst ergens een verwittiging krijgen. Als het niet oké is, moet men zeggen stop Bart met dat soort*

dingen naar de toekomst toe'). Terwijl het voor eenieder ook zonder verwittiging hoe dan ook zonneklaar moet zijn dat een dergelijk gedrag niet door de beugel kan. Ook hier situeert in werkelijkheid het enige probleem zich in de onwil van partij DE P____ om dit onder ogen te zien, a fortiori in zijn onwil om eenmaal hij dan toch met dit gedrag een aanvang had genomen, gevolg te geven aan de negatieve signalen die door de slachtoffers wel degelijk werden gegeven en minstens er een einde aan te stellen.

Er was het afleiden en het verschuiven van de eigen verantwoordelijkheid van degene die het laakbare gedrag stelt naar degene die het ondergaat, door te wijzen op bepaalde initiatieven die van de slachtoffers of derden zouden zijn uit gegaan (*'anderzijds* [...] *wordt er ook naar mijn kant sms'en gestuurd of een band gezocht. Dus dat zit allemaal in een– allez, ik bedoel ik ben wat dat betreft ook iemand bekend. Ik heb al heel veel gevallen gehad waar ik zelf een stop moest zetten of een dingen doen'*, *'ik herinner me wel gevallen waarbij dames zich niet onbetuigd lieten in een aantal flirterige dingen'*).

Tenslotte was er ook de voorstelling van zaken alsof de dader van de feiten zelf slachtoffer is en wel van een gewijzigde tijdsgeest, waarbij gedrag dat vroeger volkomen aanvaardbaar zou zijn geweest, thans plots in een ander licht wordt gezien en aan gewijzigde normen wordt getoetst (*'het is een vreemde tijdsgeest nu, dat gaat voor iedereen aanpassen zijn. Wat onschuldig is of jokingly* [vrij vertaald als *'voor de grap'* – red.] *of om te zeveren* [...] *dat gaat anders moeten bekeken worden'*, *'maar er is zo'n stroomversnelling gekomen, een soort van me too* [vrij vertaald als *'ik ook'* - red.] *waar dat die ook aangepakt is voor alles tegenwoordig'*, *'we zitten in een hele rare tijdsgeest nu en ik kan me voorstellen dat met hetgeen gebeurd is in het buitenland, waar heel veel ergere gevallen over spreken, dat er een soort van reactie komt op dat soort dingen waarbij elke dubbelzinnige mop die je hebt verteld, nu ook wel als kwetsend kan geïnterpreteerd worden. Maar dan echt… dan zijn er nog heel veel mensen over de schreef gegaan. Als ik daar precedent van ben... '*). Terwijl in werkelijkheid het door partij DE P____ aan de dag gelegde wangedrag dermate ernstig was en grotendeels dermate recent, dat hoe dan ook een eventueel gewijzigde tijdsgeest ter zake zonder enige invloed blijft.

Ook deze wijze waarop partij DE P____ reageerde op de meldingen betreffende zijn gedrag op en rond de werkvloer, dient mee in aanmerking te worden genomen bij de beoordeling van het al dan niet gerechtvaardigd karakter van de beëindiging van de contract(en) en/of onderhandelingen door de VRT. Niet zelden immers kan een contractpartij die wordt geconfronteerd met bepaalde tekortkomingen in haren hoofde, de schadelijke gevolgen van deze tekortkomingen alsnog beperken of ongedaan maken. In de regel zullen dan ook na een dergelijk (gedeeltelijk) herstel of (gedeeltelijke) rechtzetting van de situatie, haar wederpartij minder (zwaarwichtige) gronden ter beschikking staan

om een beëindiging van de overeenkomst te kunnen rechtvaardigen. Evenzeer echter kan de reactie van de tekortschietende contractpartij op een kennisgeving van haar tekortkomingen, de situatie van haar wederpartij nog verzwaren.

3.10.

Aldus in zijn geheel beschouwd, is het zonder meer evident dat het eigenlijke gedrag van partij DE P____ zoals hierboven vastgesteld, met alle schadelijke gevolgen vandien voor diverse personen binnen de VRT-context in brede zin, op zich reeds meer dan voldoende zwaarwichtig was om zijn volledige verwijdering met onmiddellijke ingang uit de professionele sfeer van de VRT te rechtvaardigen.

In de eerste plaats waren er immers het machtsmisbruik en het hoogst ongepaste, zwaar grensoverschrijdende en destructieve gedrag dat door hem op grote schaal en over een lange periode aan de dag werd gelegd ten aanzien van – meestal aanzienlijk jongere – vrouwen in zijn professionele omgeving.

Daarnaast bleek bovendien partij DE P____, toen hij met dit gedrag werd geconfronteerd, geen enkel schuldinzicht te vertonen en niet bereid te zijn ook maar de minste reële verantwoordelijkheid te nemen voor zijn daden, zodanig dat bijvoorbeeld iedere constructieve of herstelgerichte benadering van het probleem door hem de facto werd uitgesloten.

Onder dergelijke omstandigheden spreekt het voor zich dat de VRT de situatie niet zomaar op zijn beloop kon laten. Integendeel rustte op haar de verplichting de veiligheid te verzekeren van haar medewerkers (in de brede zin van het woord, dus inclusief eigen personeelsleden en aangestelden en uitvoeringsagenten van zelfstandige dienstenverstrekkers die te haren behoeve werkzaam waren), wat in dit geval op korte termijn enkel kon worden bereikt door een onmiddellijke verwijdering van partij DE P____ uit de professionele context in kwestie.

3.11.

Daar komt vervolgens nog bovenop dat in uitvoering van de exclusiviteitsovereenkomst(en) tussen de VRT, partij D_____S en partij DE P____, deze laatste er niet enkel toe was gehouden exclusief te werken voor de VRT. Tevens functioneerde hij uitdrukkelijk als zogenaamd *'schermgezicht'* voor de VRT, wat impliceerde dat zijn persoon op het publieke forum uitdrukkelijk en systematisch werd

geassocieerd met de VRT en haar verschillende netten. Dit diende onder meer te worden bewerkstelligd door zijn aanwezigheid op de evenementen van de VRT en door zijn profilering in de media als een vedette verbonden aan de VRT.

Gelet op deze nauwe verwevenheid tussen de persoon van partij DE P____ en de VRT, spreekt het voor zich dat de uitvoering te goeder trouw van de exclusiviteitsovereenkomst, aan de zijde van eerstgenoemde onder meer het uitdragen van een onberispelijk publiek imago vereiste. Inderdaad is het evident dat wanneer een vedette wordt ingehuurd als uithangbord en ambassadeur van een mediabedrijf in het algemeen en van een openbare omroep in het bijzonder, hiermee door dit bedrijf uitsluitend een positieve uitstraling en beïnvloeding wordt nagestreefd.

Evenzeer spreekt het voor zich dat de stopzetting van de samenwerking tussen de VRT en partij DE P____ in de pers en bij het publiek vragen zou doen rijzen, die eerder vroeg dan laat een antwoord zouden dienen te krijgen. Het stond daarbij in de sterren geschreven dat het verwerpelijke gedrag door partij DE P____ binnen zijn professionele omgeving aan de dag gelegd, zoals dit in november 2017 aan het licht was gekomen, een enorme negatieve beeldvorming in de media en de publieke opinie teweeg zou brengen.

De reputatieschade die de VRT dreigde te lijden ingevolge de controverse rond dit wangedrag van een van haar bekende schermgezichten binnen de professionele sfeer, vormde op de korte termijn dan ook een tweede rechtvaardigingsgrond voor het onmiddellijk doorknippen van de associatie tussen haarzelf en partij DE P____, in casu door de stopzetting van hetzij de bestaande overeenkomsten (stelling van eisende partijen), hetzij de bestaande overeenkomst en de onderhandelingen betreffende een nieuwe overeenkomst (stelling van de VRT).

3.12.

Men zou in dit verband mogelijks kunnen argumenteren dat het in hoofde van de VRT enigszins voorbarig was om begin november 2017 haar samenwerking met partij DE P____ onmiddellijk en volledig stop te zetten.

In deze visie zou men kunnen voorhouden dat het gerechtvaardigde dubbele doel dat met de onmiddellijke verwijdering van partij DE P____ uit de VRT-*'biosfeer'* op de korte termijn werd nagestreefd – te weten enerzijds de bescherming van de veiligheid van de VRT-medewerkers en anderzijds de preventie of beperking van reputatieschade voor de VRT – evenzeer kon worden

bereikt door middel van een minder drastische maatregel, zoals een opschorting van de samenwerking, bijvoorbeeld in afwachting van een nader onderzoek van de aantijgingen lastens partij DE P____.

Dit is echter een afweging die uiteindelijk uitsluitend de VRT toekwam en waarbij het de rechter niet is toegelaten zich voor wat de opportuniteit van die beslissing betreft, in de plaats te stellen van de VRT. De partij die vroegtijdig een einde stelt aan een wederkerige overeenkomst, op grond van een beweerde ernstige tekortkoming in hoofde van haar wederpartij, doet dit op eigen risico (vgl. o.a. Cass., 16 februari 2009, *Arr. Cass.*, 2009, 537, *Pas.*, 2009, 485). Aldus kwam het in november 2017 uitsluitend de VRT toe – op haar risico – de ernst en geloofwaardigheid van de meldingen die zij ontving omtrent het grensoverschrijdende gedrag van partij DE P____ in te schatten en te beslissen welk gevolg zij daaraan al dan niet zou verlenen op het vlak van de uitvoering van haar exclusiviteitsovereenkomst(en) met hem en zijn vennootschap.

In casu kan slechts worden vastgesteld dat de VRT de situatie destijds blijkbaar correct heeft ingeschat, in zoverre inmiddels is komen vast te staan dat door partij DE P____ inderdaad dermate ernstige feiten niet enkel werden gepleegd doch tevens tegen iedere evidentie werden ontkend, dat iedere verdere samenwerking met hem in hoofde van de VRT destijds op de korte termijn in elk geval onmogelijk was en inmiddels tot op heden voorlopig verder onmogelijk is gebleven.

De logische keerzijde daarvan is dat in het tegenovergestelde geval, indien naderhand zou zijn komen vast te staan dat in hoofde van partij DE P____ geen voldoende zwaarwichtige feiten konden worden weerhouden om de vroegtijdige beëindiging van de overeenkomst(en) door de VRT te kunnen schragen, deze laatste aansprakelijk zou zijn geweest voor alle schadelijke gevolgen van haar in die hypothese ongerechtvaardigde beslissing in die zin.

Het valt in dit verband niet te ontkennen dat onder druk van een steeds meer gepolariseerd, ontvlambaar, oppervlakkig en schreeuwerig (sociale) medialandschap en publiek (dovemans-) discours, bedrijven en organisaties allerhande zich meer en meer gedwongen achten om ingeval van een aan hen gelinkte (dreigende) controverse omtrent een heikel actueel onderwerp (*lees soms:* de waan van de dag), bliksemsnel actie te ondernemen uit vrees voor reputatieschade. Indien dergelijke evolutie zich al te zeer zou verderzetten, zou dit kunnen resulteren in een maatschappelijk klimaat waarbij zonder voldoende onderzoek en kennis zaken, quasi onmiddellijk drastische stappen worden ondernomen, waarna het bang afwachten is tot slechts post factum behoorlijk kan worden beoordeeld of deze beslissingen al dan niet gerechtvaardigd waren, met alle ingrijpende financiële en andere repercussies vandien. Binnen het bestek van onderhavige zaak komt het de rechtbank niet toe zich

uit te spreken over het al dan niet wenselijk karakter van een dergelijke hypothetische maatschappelijke evolutie, desgevallend tot een situatie waarin een loutere beschuldiging aan het adres van een gelieerde entiteit, reeds zou volstaan om een bedrijf of organisatie te dwingen tot een soort *'loterij'* van onmiddellijke draconische maatregelen, waarvan de rechtmatigheid pas naar behoren kan worden onderzocht ruimschoots nadat het kalf reeds is verdronken, met alle schadelijke gevolgen voor alle betrokkenen vandien.

3.13.

Wat er ook van zij, wanneer al het voorgaande in acht wordt genomen, blijkt evident dat haaks op wat eisende partijen voorhouden, de beëindiging met onmiddellijke ingang door de VRT van haar exclusiviteitsovereenkomst(en) en/of haar onderhandelingen met het oog op de vernieuwing van dergelijke overeenkomst, hoegenaamd geen enkele contractuele fout of tekortkoming uitmaakt in haren hoofde.

Dat de VRT actief en zelfs *'koortsachtig'* op zoek zou zijn gegaan naar informatie betreffende het wangedrag van partij DE P____ en bewijs en getuigenissen dienaangaande zou hebben *'gesprokkeld'*, zoals eisende partijen beweren, wordt op geen enkele wijze bewezen of zelfs maar aannemelijk gemaakt. Eveneens in strijd met wat eisende partijen het bestaan te poneren, zou het bovendien hoe dan ook hoegenaamd niet foutief zijn in hoofde van de VRT om geruchten of meldingen inzake mogelijk grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer door een van haar medewerkers, op actieve wijze te onderzoeken, teneinde haar in staat te stellen de veiligheid van haar medewerkers op adequate wijze te kunnen garanderen. Integendeel zou het eerder een nalatig stilzitten zijn dat in voorkomend geval de VRT ten kwade zou kunnen worden geduid, indien zij zich in dit verband al te passief zou hebben opgesteld.

De conclusies voor eisende partijen bereiken dan ook een zeker complottheorie-gehalte, wanneer daarin met een opmerkelijk *sérieux* wordt gesteld dat de VRT – als het ware vanuit het niets – , op *'activistische'* wijze een occult dossier zou hebben opgebouwd *'met één en slechts één finaliteit: het einde van de samenwerking met DE P____'*. Om welke reden de VRT het dan wel plots op een van haar meest succesvolle televisiemakers en schermgezichten zou hebben gemunt, wordt daarbij gemakshalve niet toegelicht. Wat er ook van zij, hoe onthullend deze theorie ook is inzake de wijze waarop eisende partijen de dader- en slachtofferrollen proberen om te draaien, bij gebreke aan enig bewijs ervoor dient deze zonder meer van de hand te worden gewezen.

Evenmin is er in hoofde van de VRT sprake van enige inbreuk op haar contractuele verbintenissen voortspruitend uit art. 6.2, art. 6.3 of art. 6.4 van de exclusiviteitsovereenkomst(en). Meer bepaald

waren de publieke verklaringen die namens de VRT werden afgelegd betreffende de beëindiging van de samenwerking met partij DE P____ en de reden daartoe, niet in strijd met de rechtmatige belagen van partij D_____S of partij DE P____. Bezwaarlijk immers kan het geheim proberen houden van het – gedeeltelijk strafrechtelijk sanctioneerbaar gebleken – wangedrag van partij DE P____, als een rechtmatig belang worden beschouwd.

Bovendien was het hoe dan ook de plicht van de VRT als openbare omroep, en dus in haar rechtmatig belang, om een minimum aan publieke informatie te verschaffen omtrent de grondslag van haar beslissing tot beëindiging van haar samenwerking met een van haar belangrijkste schermgezichten. In zoverre dit belang in strijd zou zijn geweest met de belangen van partij D_____S en/of partij DE P____, spreekt het voor zich dat de VRT hoe dan ook gerechtigd was in dit geval haar eigen belang te laten primeren.

De conclusie van het voorgaande is dat de vorderingen van eisende partijen lastens de VRT, in zoverre gesteund op een beweerde contractuele fout of tekortkoming begaan door deze laatste, dienen te worden afgewezen als ongegrond.

3.14.

Evenmin behelzen de publieke verklaringen door partij L_____ namens de VRT betreffende de beëindiging van haar samenwerking met partij DE P____, een inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht, bestaande uit een inbreuk op art. 443 Sw. (laster en eerroof) dan wel art. 448 Sw. (belediging), in toepassing van art. 5 Sw. strafrechtelijk toe te rekenen aan de VRT.

Inmiddels is immers gebleken dat de verklaringen in kwestie wel degelijk overeenstemden met de werkelijkheid. Mogelijks heeft de VRT een zeker risico genomen door louter op basis van de verklaringen van een beperkt aantal melders en het geloof dat zij zelf aan deze verklaringen meende te kunnen hechten, publiek gewag te maken van honderden sms-berichten, zonder dat zij deze sms-berichten zelf in handen had. Dit risico situeert zich echter louter op het vlak van het *bewijs* van de feiten waarop de VRT zich destijds beriep, zonder op zich het inhoudelijk correct karakter van de kwestieuze uitspraak aan te tasten. Ook zonder dat men op dat moment een concreet bewijs in handen heeft, kan men een feitelijke uitspraak doen die overeenstemt met de werkelijkheid en in die zin dus *'juist'* is.

In casu staat op heden vast dat partij DE P____ in de loop der jaren in het kader van zijn ongepast en grensoverschrijdend gedrag inderdaad niet honderden maar zelfs duizenden sms-berichten heeft verstuurd aan tal van vrouwen, al dan niet in het kader van feiten waarvoor hij strafrechtelijk werd

veroordeeld. De expliciet seksuele en pornografische aard van een niet nader te bepalen aantal van deze berichten staat eveneens boven elke twijfel vast.

Gelet op deze omstandigheden valt het niet in te zien op welke wijze door de publieke verklaringen namens de VRT dienaangaande, enige buitencontractuele fout zou zijn begaan, bestaande uit een misdrijf dat een verkeerde voorstelling van de werkelijkheid zou impliceren. Minstens ligt geen enkel overtuigend bewijs (dat dient te beantwoorden aan de vereisten van het strafrechtelijk bewijs – vgl. o.a. Cass., AR C.17.0694.N, 17 september 2018, http://juportal.be; Cass., 12 september 2001, *Arr.Cass.*, 2001, 1433, *Pas.*, 2001, 1381) in die zin voor .

In zoverre gesteund op een burgerlijke aansprakelijkheid voor een dergelijke beweerde onrechtmatige daad, dienen de vorderingen van de eisende partijen lastens de VRT dan ook zonder meer te worden afgewezen als ongegrond.

3.15.

Eveneens tevergeefs houden eisende partijen vervolgens voor dat de beëindiging door de VRT van de kwestieuze overeenkomst(en), in hoofde van deze laatste een inbreuk zou behelzen op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ten eerste kan in dit verband de stelling van eisende partijen als zouden op de beslissing van de VRT tot beëindiging van de overeenkomst(en) in kwestie, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van toepassing zijn, in zijn ongenuanceerdheid niet zonder meer worden bijgetreden.

Weliswaar heeft de VRT de rechtsvorm van een naamloze vennootschap van publiek recht en is zij in beginsel een administratieve overheid in de zin van art. 14, § 1, 1° van de R.v.St.-wet (vgl. o.a. R.v.St., nr. 95.165, http://www.raadvst-consetat.be) en een 'bestuurlijke overheid', dit impliceert niet noodzakelijk dat iedere beslissing door haar genomen en iedere handeling door haar gesteld, meteen ook een administratieve rechtshandeling zou zijn waarop de beginselen van behoorlijk bestuur onverkort van toepassing zijn.

In het bijzonder geldt dit voorbehoud ten aanzien van beslissingen genomen en handelingen gesteld door de VRT binnen een contractuele context. Het staat niet ter discussie dat de beslissing tot het sluiten van een overeenkomst is te beschouwen als een afsplitsbare eenzijdige rechtshandeling, die is onderworpen aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (vgl. o.a. R.v.St. nr. 66.428, 28 mei 1997, http://www.raadvst-consetat.be). Deze leer van de afsplitsbare rechtshandeling dient echter restrictief te worden geïnterpreteerd, wat er toe leidt dat deze – eenmaal de overeenkomst tot stand

is gekomen – geen toepassing meer vindt bij de uitvoering, de interpretatie of de ontbinding van de overeenkomst (vgl. o.a. Cass., 12 oktober 2015, *Arr.Cass.*, 2015, 2322, concl. H. VANDERLINDEN, *Pas.*, 2015, 2314; R.v.St., nr. 235.871, 27 september 2016, http://www.raadvst-consetat.be; R.v.St., nr. 225.385, 7 november 2013, http://www.raadvst-consetat.be).

Net zoals in de casus die heeft geleid tot het hierboven vermelde cassatiearrest het ontslag door een administratieve overheid van een door een arbeidsovereenkomst verbonden personeelslid zodanig was verweven met het bestaande arbeidscontract, dat dit geen administratieve rechtshandeling uitmaakte, is in casu de beslissing van de VRT tot beëindiging van haar samenwerking met partij DE P____ dermate verweven met de wijze waarop de overeenkomst tot dan toe al dan niet werd uitgevoerd, dat deze beslissing evenmin kan worden beschouwd als een administratieve rechtshandeling. Dit geldt zowel in de hypothese waarin de stopzetting van de samenwerking met partij DE P____ de vorm zou hebben aangenomen van de beëindiging van de beide bestaande exclusiviteitsovereenkomsten (visie van eisende partijen), als in de hypothese waarin de beslissing tot stopzetting van de samenwerking zich zou hebben veruitwendigd in de beëindiging van enerzijds de enige tot dan bestaande exclusiviteitsovereenkomst en anderzijds van de onderhandelingen betreffende de op til zijnde hernieuwing van deze enige tot dan bestaande overeenkomst (visie van de VRT).

Inderdaad kan worden aanvaard dat de VRT op het ogenblik van het sluiten van een exclusiviteitsovereenkomst met een schermgezicht, optreedt als administratieve overheid in de uitoefening van haar publieke taak als openbare omroep. Het is dan ook de logica zelve dat haar beslissing tot het sluiten van deze overeenkomst, dient te beantwoorden aan de vereisten van een behoorlijk bestuur. Van zodra echter vervolgens de overeenkomst daadwerkelijk is gesloten, verlaat de VRT de publiekrechtelijke sfeer en onderwerpt zij zich aan het gemene contractenrecht, net zoals iedere andere contractpartij. Ook dit is de logica zelve. Ten tijde van het nemen van de beslissing tot sluiting van de overeenkomst, vormen de beginselen van behoorlijk bestuur het geëigende regelgevende kader aan de hand waarvan het overheidsoptreden kan worden genormeerd en dit ten behoeve van degene die moet worden beschermd tegen het optreden van de overheid, zijnde de bestuurde. Eenmaal het contract is gesloten echter, heeft degene die met betrekking tot de uitvoering van dit contract moet worden beschermd tegen de overheid, niet meer de hoedanigheid van bestuurde maar wel deze van wederpartij bij het gesloten contract. Ten opzichte van deze medecontractant bevindt de overheid zich – zelf ook medecontractant zijnde – niet meer in een verticale, hiërarchische gezagsverhouding, doch wel in een horizontale verhouding van gelijkwaardigheid. Het ligt dan ook voor de hand dat de bescherming van deze medecontractant vanaf dat moment niet meer geschiedt door toepassing van het normenkader dat de verticale gezagsverhouding tussen overheid en bestuurde reguleert (de beginselen van behoorlijk bestuur), doch wel via het normenkader dat de horizontale verhouding tussen gelijkwaardige contractpartijen reguleert (het contractenrecht).

Het arrest van het Grondwettelijk Hof waarnaar eisende partijen in dit verband – weze het uiterst summier – verwijzen (GwH. nr. 86/2017, 6 juli 2017, http://www.const-court.be, *B.S.*, 4 oktober 2017 (eerste uitgave), 90103), doet aan het voorgaande geen afbreuk. In dit arrest immers besluit het Hof tot een discriminatie tussen enerzijds de statutaire en anderzijds de contractuele personeelsleden van een overheid, in zoverre de hoorplicht (als beginsel van behoorlijk bestuur) wel van toepassing is ingeval van een ontslag van de eerstgenoemden en niet bij een ontslag van de laatstgenoemden. Deze situatie, waarin twee categorieën personeelsleden verschillend worden behandeld door degene die hen tewerkstelt, is fundamenteel te onderscheiden van de voorliggende situatie, waarin slechts één categorie rechtssubjecten voorhanden is, namelijk de dienstenverstrekkers die op contractuele basis prestaties leveren aan hun medecontractant (die toevallig ook een overheid is). Ten aanzien van deze enige categorie doet zich per definitie geen risico op discriminatie voor, bij gebreke aan een andere categorie die afwijkend zou kunnen worden behandeld. Immers bestaat er niet zoiets als een *'statutaire'* medecontractant-dienstenverstrekker.

Blijft aldus zonder meer overeind de vaststelling dat in casu op de beëindiging door de VRT van haar samenwerking met partij DE P____ en diens vennootschap, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur *'formeel'* niet van toepassing zijn. Hoogstens zou kunnen worden geargumenteerd dat deze beginselen binnen de voorliggende context een vorm van *'onrechtstreekse doorwerking'* dienen te krijgen, in die zin dat zij dienen te worden aangewend om een concrete invulling te geven aan de gemeenrechtelijke open norm van het principe van de uitvoering te goeder trouw van de overeenkomst.

Echter doorstaat de handelswijze die de VRT in dezen aan de dag heeft gelegd ook deze toets.

Zo ligt er geen enkele indicatie voor als zou zij bij het nemen van haar beslissing onvoldoende onafhankelijk of onpartijdig zijn geweest op een wijze die een inbreuk zou hebben uitgemaakt op haar verplichting om te goeder trouw uitvoering te geven aan de overeenkomst(en). Het gegeven dat de VRT voorafgaand aan haar beslissing bepaalde melders heeft aangehoord, geldt in elk geval niet als een indicatie van het tegendeel en dit in weerwil van het misbaar dat eisende partijen daaromtrent geheel ten onrechte maken. Ook partij DE P____ werd voorafgaand aan de beslissing ten andere gehoord.

Evenmin was er in hoofde van de VRT bij het nemen van haar beslissing sprake van een inbreuk op de contractuele goede trouw ingevolge enig gebrek aan zorgvuldigheid, transparantie of fair play. Dit geldt in het bijzonder wanneer een en ander wordt afgewogen tegen de snelheid waarmee in casu mocht en diende te worden gehandeld, gelet op de verplichting van de VRT om op korte termijn de

veiligheid van haar medewerkers te vrijwaren en haar rechtmatig belang bij het anticiperen op de hoe dan ook met zekerheid op til zijnde controverse rond de persoon van partij DE P____, gelet op de diverse journalistieke initiatieven die in dit verband in elk geval reeds sinds ongeveer halverwege oktober 2017 aan de gang waren.

Wat vervolgens een eventuele doorwerking van het hoorrecht binnen onderhavige contractuele context betreft, heeft de VRT aan haar verplichtingen voldaan door de twee gespreken die zij met partij DE P____ heeft gevoerd voorafgaandelijk aan haar stopzetting van de samenwerking. Verder wordt in het schrijven van 8 november 2017 namens de VRT op voldoende duidelijke en omstandige wijze uiteengezet waarom zij de samenwerking stopzet. Daarbij dient onder meer voor ogen te worden gehouden dat het hoorrecht en de motiveringsplicht niet absoluut zijn, doch in casu dienden te worden afgewogen tegen de belangen van de melders en eventuele derden die in de meldingen zouden zijn genoemd.

De afweging die in casu werd gemaakt blijkt tevens te beantwoorden aan het redelijkheids- en evenredigheidsvereiste, zoals dit door een normaal zorgvuldige contractpartij-overheid onder de gegeven omstandigheden mocht worden verwacht te worden ingevuld. Zo werden tegenover partij DE P____ de aantijgingen zo goed als mogelijk omschreven, mits afscherming van de identiteit van de melders en de eventuele derden in de meldingen genoemd. Ook was de gekozen maatregel van de onmiddellijke verwijdering van partij DE P____ uit de professionele sfeer van de VRT, redelijk en proportioneel in verhouding tot de legitieme doelstellingen die ermee werden nagestreefd, te weten de vrijwaring van de veiligheid van de VRT-medewerkers en het voorkomen van reputatieschade in hoofde van de VRT. Het theoretische onderscheid in dit verband tussen een onmiddellijke definitieve stopzetting enerzijds en een tijdelijke schorsing van de overeenkomst(en) anderzijds, blijft in de voorliggende situatie louter academisch en zonder enig tastbaar gevolg, gelet op de ernst en de omvang van de feiten zoals die uiteindelijk aan het licht zijn gekomen en de halsstarrige ontkenning door partij DE P____ sindsdien ten aanzien van deze feiten consequent aan de dag gelegd. Gezien deze elementen lijdt het niet de minste twijfel dat zelfs ingeval van een initiële schorsing van de overeenkomst(en), deze uiteindelijk hoe dan ook zou zijn uitgemond in een beëindiging ervan, wat op het einde van de rit feitelijk noch juridisch een verschil zou hebben gemaakt in de situatie van eisende partijen.

In zoverre gesteund op enige inbreuk door de VRT op de algemene zorgvuldigheidsplicht, enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur of de contractuele goede trouw zoals ingevuld vanuit de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, dienen de vorderingen van eisende partijen lastens de VRT dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

3.16.

Geen enkele concrete inbreuk op de integriteitscode van de VRT, de Welzijnswetgeving, het redactiestatuut van de VRT of de deontologische code voor de journalisten bij de VRT tenslotte, wordt door de eisende partijen hard gemaakt.

Hun eerder vage en algemene bespiegelingen bij conclusie in dit verband, behelzen in wezen louter gratuite appreciaties betreffende de houding die door de VRT zou zijn aangenomen en loutere speculaties betreffende haar intenties daarbij. In zoverre een en ander door geen enkel concreet element zelfs maar aannemelijk worden gemaakt, laat staan gestaafd, wordt een en ander door de rechtbank niet bijgetreden.

In zoverre in de aanloop naar het nemen van haar beslissing tot beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en), de VRT intern bepaalde formaliteiten van ondergeschikt belang zoals voorgeschreven door de Welzijnswet niet zou hebben nageleefd, behelzen dergelijke eventuele tekortkomingen in elk geval geen enkele contractuele inbreuk van welke aard of ernst ook, inzake haar overeenkomst(en) met partij D_____S en partij DE P____, evenmin als enige inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht in oorzakelijk verband met welke reële schade ook.

In zoverre gesteund op enige inbreuk door de VRT op een van de voormelde normen, dienen de vorderingen van eisende partijen lastens de VRT dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

4. <u>Ten gronde – Vorderingen lastens de VRT – Externe communicatie</u>.

4.1.

Behalve op een beweerd onrechtmatige beëindiging van de exclusiviteitsovereenkomst(en), steunen eisende partijen hun vorderingen lastens de VRT in de tweede plaats op een beweerd onrechtmatige externe communicatie door deze laatste betreffende de stopzetting van haar samenwerking met partij DE P____.

Eisende partijen lijken zich in dit verband hoofdzakelijk te storen aan een verklaring die door partij L_____ op 10 november 2017 namens de VRT zou zijn afgelegd in een VRT-radioprogramma *De Ochtend* op *Radio 1*.

De passage waar eisende partijen in het bijzonder aanstoot aan nemen, wordt door hen in conclusie niet volledig accuraat weergegeven. Waar zij het laten uitschijnen als zou partij L_____ in één adem hebben verklaard dat *'het gaat om honderden sms'en met zeer seksueel en pornografisch getinte uitspraken'*, worden in werkelijkheid strikt gezien twee afzonderlijke punten gemaakt, in bewoordingen die volgens de voorliggende transcriptie luiden als volgt (eisende partijen – stuk A.25) :

> *"En dit gaat niet over, zonder in detail te treden, over een eenmalig sms'je. Dit gaat over honderden sms'en die de bewuste vrouwen hebben gekregen. Dit gaat niet over een klein flirterig boodschapje. Dit gaat over zeer seksueel en pornografisch getinte uitspraken."*

Na toetsing van deze uitspraak aan de feiten van onderhavige zaak zoals die op heden vaststaan, kan de rechtbank slechts vaststellen dat deze verklaring geen onjuistheden bevat. Inderdaad is inmiddels gebleken dat partij DE P____ in totaal over de jaren heen niet honderden maar duizenden ongepaste sms'en heeft verstuurd aan allerhande vrouwen uit zijn professionele omgeving. En inderdaad heeft hij in een – thans weliswaar niet meer precies te achterhalen – gedeelte van deze berichten, zeer seksueel en pornografisch getinte uitspraken gedaan.

Het valt dan ook niet in te zien welke fout of tekortkoming eisende partijen de VRT met betrekking tot deze publieke verklaring menen te kunnen verwijten. Hun stelling als zou de VRT met voormelde verklaring *'manifeste leugens'* de wereld hebben ingestuurd, mist in elk geval ieder verband met de realiteit.

Voor het overige draagt de VRT geen verantwoordelijkheid voor de wijze waarop de verklaring in kwestie door andere media werd weergegeven of samengevat.

4.2.

Daarnaast verwijzen eisende partijen naar een verklaring door een zekere heer Bob VERMEIR op 9 november 2017 afgelegd in een VRT-televisieprogramma *De Afspraak* op *Canvas* (eisende partijen – stuk A.63), in zoverre deze daarin namens de VRT de meldingen betreffende het gedrag van partij DE P____ omschreef als *'zeer overtuigend'*.

Andermaal kan niet worden ingezien hoe hieraan aanstoot kan worden genomen, niet enkel omdat het hier gaat om de loutere weergave van een subjectieve beoordeling, doch al was het maar gezien het feit dat inmiddels op overtuigende wijze (zie onder meer hierboven onder randnummers 3.6 tot

3.8) is komen vast te staan dat partij DE P____ inderdaad op grote schaal en gedurende een langdurige periode machtsmisbruik heeft gepleegd ten aanzien van jonge vrouwelijke medewerkers en (onder meer) hen talloze hoogst ongepaste en grensoverschrijdende berichten stuurde, wat de initiële geloofwaardigheid van de initiële meldingen volkomen bevestigt.

Voor de wijze waarop deze stelling van de heer VERMEIR vervolgens door derden – ogenschijnlijk foutief – zouden zijn weergegeven in een krantenartikel, draagt de VRT uiteraard geen verantwoordelijkheid.

4.3.

Vervolgens storen eisende partijen zich aan latere VRT-berichtgeving, waarbij in een chronologisch overzicht van de eerste dagen van '*de affaire DE P____'*, een videoboodschap van 9 november 2017 van partij DE P____ volgens hen ten onrechte als eerste relevante feit werd weergegeven (eisende partijen – stuk c.559). Meer bepaald geldt volgens eisende partijen in dit verband de overmaking door de VRT van een persbericht aan een tweetal krantenredacties daags voordien, als een eerder relevant feit, dat dus als eerste in het kwestieuze overzicht had dienen te figureren.

Dat de journalistieke keuze door de VRT in dit verband gemaakt, foutief zou zijn en dat bovendien deze beweerde fout een reële schade in hoofde van eisende partijen zou hebben veroorzaakt, is werkelijk bij de haren gegrepen. Het overmaken van een neutraal persbericht door de VRT aan een tweetal krantenredacties, is op zich in deze context in elk geval manifest geen relevant gegeven voor een chronologisch overzicht van de eerste dagen van de controverse zoals die zich op het publieke forum hebben afgespeeld. A fortiori is dit niet het geval op een wijze die het niet vermelden van dit gegeven in voormelde berichtgeving, in hoofde van de VRT tot een inbreuk op de algemene zorgvuldigheidsplicht zou maken.

Hetzelfde geldt voor een uitspraak in een tv-nieuwsuitzending van de VRT in september 2020 met betrekking tot een poging tot minnelijke regeling die twee jaar eerder tussen partij DE P____ en bepaalde slachtoffers al dan niet zou hebben plaatsgevonden (eisende partijen – stuk A.40). Indien het foutief karakter van deze mededeling al zou worden bewezen – quod non – , is het hoe dan ook manifest niet dit onooglijke detail binnen een stortvloed aan mediaberichtgeving in de betreffende periode dat, jaren na de feiten en het uitbarsten van de controverse rond zijn persoon, de reputatie van partij DE P____ heeft aangetast.

Ook het feit dat in deze uitzending een archiefbeeld van de voormelde videoboodschap van partij DE P____, door een opschrift in beeld verkeerdelijk werd voorgesteld als daterend van 8 november

2017, terwijl dit in werkelijkheid 9 november 2017 diende te zijn, heeft op geen enkele wijze de huidige schade van eisende partijen veroorzaakt of verergert. Ook wanneer immers deze minieme tekortkoming wordt weggedacht, zouden de nadelige gevolgen van *'de affaire DE P____'* voor de eisende partijen zich op heden zonder de minste twijfel op identiek dezelfde wijze voordoen als in casu thans het geval is.

4.4.

De krampachtige wijze waarop eisende partijen enkele minuscule – en in de regel onbewezen – tekortkomingen in de communicatie van de VRT aangrijpen om het ongetwijfeld omvangrijke nadeel dat zij hebben geleden als gevolg van *'de affaire DE P____'*, te proberen integraal in de schoenen te schuiven van de VRT, zich daarbij volkomen blind houdend voor de overvloed aan werkelijke schade-oorzaken die zich voordoen aan de zijde van partij DE P____, getuigt in hunnen hoofde van een enigszins verbluffende tunnelvisie en disconnectie van de realiteit.

Hun gratuite gebruik van termen als *'karaktermoord'*, *'kruistocht'* en *'heksenjacht'* in dit verband, is bepaald ongerechtvaardigd. Zo is een karaktermoord het op leugenachtige wijze vernietigen van iemands reputatie, eer of goede naam, door het verspreiden van valse geruchten of beschuldigingen. Een heksenjacht dan weer impliceert een buitengerechtelijke vervolging op grote schaal van mensen met een afwijkend gedachtengoed of gedrag, terwijl het figuurlijk gebruik van de term kruistocht slaat op een blinde en nietsontziende strijd op ideologische gronden. Het moge duidelijk zijn dat deze begrippen geen uitstaans hebben met de publieke communicatie namens de VRT in dezen, waarbij in waarheidsgetrouwe en gematigde termen toelichting werd verschaft bij de beëindiging van haar samenwerking met partij DE P____, in een beperkt aantal mededelingen die niet verder gingen dan strikt noodzakelijk om het publiek te informeren omtrent de essentie van de zaak, zonder nodeloos in details te treden.

In zoverre gesteund op een beweerde foutieve communicatie door de VRT als oorzaak van de door hen ingeroepen schade, dienen de buitencontractuele vorderingen van eisende partijen dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

5. Ten gronde – Vorderingen lastens partij L_____.

5.1.

Wat de aanspraken van eisende partijen lastens partij L_____ betreft, richten zij lastens hem in de eerste plaats dezelfde voorafgaande vordering in toepassing van art. 877 Ger.W. tot overlegging van een aantal stukken, als zij lastens de VRT doen.

Het wordt niet betwist dat aan de arbeidsovereenkomst tussen partij L_____ en de VRT een einde is gekomen op 20 januari 2020.

Op geen enkele wijze wordt aannemelijk gemaakt dat partij L_____ op heden, ten persoonlijken titel, nog zou beschikken over of toegang zou hebben tot de documenten waarvan eisende partijen de voorlegging vragen en dewelke alle deel uitmaken van de interne werking van de VRT.

Alleen al om deze reden dient de vordering lastens partij L_____ op dit punt te worden afgewezen als ongegrond.

5.2.

Wat de eigenlijke aansprakelijkheidsvordering ten gronde lastens partij L_____ betreft, staat het niet ter discussie dat hij tijdens de relevante periode voor de VRT werkzaam was in uitvoering van een arbeidsovereenkomst.

In toepassing van art. 18 van de Arbeidsovereenkomstenwet is de werknemer voor schade die hij of zij heeft berokkend in het kader van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, slechts aansprakelijk ingeval van bedrog of een zware fout. Voor een lichte fout is hij of zij slechts aansprakelijk wanneer die fout gewoonlijk voorkomt.

Het kan niet ernstig worden betwist dat partij L_____ de toelichting die hij heeft gegeven bij de stopzetting door de VRT van haar samenwerking met partij DE P____ door middel van de geviseerde publieke verklaringen, heeft verstrekt in zijn hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder van en namens de VRT en dus in uitvoering van de arbeidsovereenkomst.

Zoals hierboven reeds werd vastgesteld (zie randnummer 3.14) stemden deze verklaringen overeen met de werkelijkheid, in zoverre het in de aantijgingen tegen partij DE P____ inderdaad in elk geval

ging om enerzijds (meer dan) honderden sms'en en anderzijds om uitspraken met een expliciet seksuele en pornografische inhoud.

Of de VRT op het moment van het afleggen van deze verklaringen daadwerkelijk beschikte over de sms-berichten in kwestie, dan wel het bestaan ervan aanvaardde louter op basis van bepaalde verklaringen van derden die zij geloofwaardig achtte, is daarbij niet doorslaggevend of zelfs maar relevant voor de beoordeling van het juist of onjuist, het rechtmatig of onrechtmatig karakter van deze verklaringen. Zelfs wanneer de VRT voor haar aanvaarding van het bestaan van de ongepaste berichten op eigen risico louter voortging op de getuigenissen van derden, is inmiddels gebleken dat zij de geloofwaardigheid van deze getuigenissen kennelijk correct heeft ingeschat, nu haar publieke verklaringen over het toesturen van deze berichten blijken overeen te stemmen met de realiteit.

Het is dan ook geheel ten onrechte dat eisende partijen deze publieke mededelingen, evenals een aantal andere uitspraken van partij L_____ die zij bij conclusie aanduiden, omschrijven als gekleurd, incorrect of overdreven.

In zoverre geen foutief karakter wordt bewezen met betrekking tot de uitspraken in kwestie, is er a fortiori hoe dan ook geen sprake van bedrog of zware schuld, dan wel van een gewoonlijke lichte fout in hoofde van partij L_____.

Onder meer de stelling van eisende partijen in dit verband als zou het feit dat partij L_____ bij zijn publiek optreden geen gevolg hebben gegeven aan een intern advies van de preventieadviseur van de VRT inzake de publieke communicatie, in zijnen hoofde – op een verder niet nader toegelicht wijze – een vorm van bedrog impliceren, raakt kant noch wal.

Vervolgens gaan eisende partijen opnieuw de complot-toer op, wanneer zij blijkbaar in ernst doen gelden dat partij L_____ zeer doordacht en doelbewust foutieve publieke verklaringen zou hebben afgelegd, met de enkele bedoeling hiermee een strafonderzoek uit te lokken, zodanig dat vervolgens vertrouwelijke informatie vanuit de VRT zou kunnen doorstromen naar het parket, dit alles alleen maar om finaal eisende partijen schade te kunnen berokkenen. In zoverre voor deze bijzonder vergezochte theorie niet het minste bewijs wordt voorgelegd, kan deze moeilijk ernstig worden genomen.

De door partij L_____ in toepassing van art. 877 Ger.W. gevorderde voorlegging van het volledige strafdossier kan – niettegenstaande daarvoor vanuit het standpunt van de wapengelijkheid principieel zeker iets te zeggen valt – in dit concrete geval aan het voorgaande niets nuttigs toe-voegen of wijzigen.

De aansprakelijkheidsvorderingen lastens partij L_____ dienen op basis van de stukken en conclusies zoals zij thans voorliggen, dan ook zonder meer te worden afgewezen als ongegrond.

6. Ten gronde – Vordering lastens eisende partijen.

6.1.

De VRT stelt – weliswaar op wel bijzonder summiere en lapidaire wijze – dat zij als gevolg van het grensoverschrijdende gedrag van partij DE P____ genoodzaakt zou zijn geweest haar samenwerking met een succesvol schermgezicht stop te zetten, wat voor haar een belangrijke economische en financiële schade met zich zou hebben gebracht. Zo zou zij in de periode na de stopzetting van de samenwerking bepaalde (afleveringen van) tv-programma's hebben dienen te annuleren.

Tevens houdt de VRT voor als zou zij als gevolg van een *'lastercampagne'* door partij DE P____ tegen haar opgezet, ernstige imago- en reputatieschade hebben geleden.

Op grond van een en ander stelt de VRT in het overwegend gedeelte van haar syntheseconclusie zich het recht voor te behouden ter zake een vordering in provisionele schadevergoeding in te stellen, om zichzelf vervolgens in het dispositief van dezelfde conclusie meteen tegen te spreken door reeds daadwerkelijk een dergelijke vordering in te stellen.

6.2.

Wat er echter ook van zij, de zwaarwichtige fouten begaan door partij DE P____ zoals hierboven uiteengezet, staan vast.

Tevens staat vast dat omwille van deze fouten, de VRT op gerechtvaardigde wijze haar samenwerking met hem heeft beëindigd.

Dat de VRT als gevolg van deze beëindiging een reële schade heeft geleden tenslotte, staat eveneens vast. In afwezigheid van deze beëindiging immers, dient te worden aangenomen dat haar succesvolle samenwerking met partij DE P____ zou zijn verdergezet, met alle gunstige gevolgen voor de VRT vandien.

Alleen al om deze reden is in de huidige stand van zaken de toekenning van een provisionele schadevergoeding van **1,00 euro** aan de VRT lastens haar contractpartijen bij de exclusiviteitsovereenkomst(en), zijnde partij DE P____ en partij D_____S, gerechtvaardigd en dit zonder dat voor het overige thans reeds uitspraak wordt gedaan omtrent het al dan niet bestaan van de door de VRT ingeroepen imago- of reputatieschade en/of *'lastercampagne'*.

6.3.

Niettegenstaande de omvang van haar conclusies, verantwoordt de VRT opmerkelijk genoeg zo goed als niet in rechte op welke grond zij haar voormelde vordering eveneens instelt lastens de overige eisende partijen.

Uitsluitend vermeldt zij in één pennentrek dat zij door de eisende partijen bij conclusie zou worden *'beschimpt'*, in *'een doorzichtige poging de feiten te verdraaien'*.

Dergelijke louter gratuite bewering, op geen enkele wijze in feite dan wel in rechte gestaafd of onderbouwd, volstaat manifest niet om de vordering van de VRT lastens partij DE V__ of de derde tot vijfde eisende partijen te kunnen schragen.

Deze vordering dient lastens hen dan ook zonder meer te worden afgewezen als ongegrond.

7. Gerechtskosten.

Gelet op het ongelijk van eisende partijen omtrent het wezen van het geschil, dienen zij in te staan voor de kosten van het geding.

Ten onrechte maakt partij L_____ in dit verband aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding lastens elk van de eisende partijen afzonderlijk, gelet op het feit dat zij lastens hem gezamenlijk een principieel zo goed als identieke vordering instellen.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Met toepassing van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Rechtsprekend in eerste aanleg en na tegenspraak,

Verklaart de hoofdvorderingen van eisende partijen lastens de VRT ontvankelijk, doch wijst ze af als ongegrond.

Verklaart de hoofdvorderingen van eisende partijen lastens partij L_____ ontvankelijk, doch wijst ze af als ongegrond.

Verklaart de tegenvordering van de VRT lastens partij DE V__ en derde tot vijfde eisende partijen ontvankelijk, doch wijst ze af als ongegrond.

Verklaart de tegenvordering van de VRT lastens partij DE P____ en partij D_____S ontvankelijk en in de hierna volgende mate reeds gegrond.

> Veroordeelt partij DE P____ en partij D_____S om te betalen aan de VRT een provisie van **1,00 euro**.

Verzendt voor het overige de zaak naar de bijzondere rol voor verdere instaatstelling van het gedeelte van de tegenvordering dat niet reeds werd afgewezen als ongegrond.

Veroordeelt eisende partijen tot betaling van het rolrecht, begroot op 165,00 euro en te innen door de FOD financiën overeenkomstig het K.B. van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies der hoven en rechtbanken.

Veroordeelt eisende partijen tot de overige kosten van het geding, aan hun zijde niet te begroten aangezien ze hen hoe dan ook ten laste blijven en te vereffenen aan de zijde van de VRT op een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 21.000,00 euro en aan de zijde van partij L_____ op een rechtsplegingsvergoeding ten belope van 19.500,00 euro, conform hun respectieve opgave van deze kosten overeenkomstig art. 1021, eerste lid Ger.W.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 1e kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel, op **10 oktober 2022**.

waar aanwezig waren en zitting namen:
- de heer W. DE GENDT, rechter,
- de heer S. CARDON DE LICHTBUER, voorzitter,
- de heer P. MAES, rechter,
- mevrouw I. KUYS, griffier.

KUYS MAES

CARDON DE LICHTBUER DE GENDT